

מונולוג של שוטר:

להכות יהודי - זו חוויה דתית!

„מאז שאני זוכר את עצמי ב-מישטרה, ואני משרת עוד מזמן המנדט, תמיד מדברים על מתי יבוא לנו המזל להרביץ קצת ליהודים, להכות בהם. אני חושב כל שוטר בעבודה השיגרתיית שלו, הקשה מאוד - בסוירים, בתנועה, במניעת הפשע, במעצרים - בכל זאת תמיד הוא יודע שבעצם הפיסגה של העבודה זה להגיע להכאת יהודים. אולי אפילו הייתי אומר שכו-לנו, מהשוטר הזוטא באי-תנועה ועד למפקד הבכיר במטה, לא היינו מחזיקים בעמדם בעבודה הקשה הזאת בלי הרצון הזה, בלי הידיעה שיום אחד זה יגיע. כי הרי זה מגיע לנו. מגיע לנו סיפוק מהעבודה השיגרתיית היום-יו-מית. אתה הרי יודע טוב מאוד מה התנאים שלנו והמשכורת והשעות לא שעות והכל.

דבר הערכת

להכות בהם בבסיסהם

כדאי ואף רצוי לאמץ השיטה הישנה מבית-סבא שעניינה הקדמת רפואה למכה וזאת ככוונה לחסל גל הטרור שירד על עמנו בימים קשים אלה.

יודע כי אותם טירוריסטים מרשים לעצמם לפעול בריש-גל, שכן כוחות הביטחון האמונים והנאמנים שלנו אינם נוהגים במיד קשה. נת-פס טירוריסט וכבר נשלח אל בית הכלא ללמוד שם לבחינות הבגרות. כלום לטירוריסטים אקדמאים זקרי קים אנו?

וכיוון שיודעים הם כי אין היד מע-נישה, נוהגים הם דרך חירות - תרתי משמע - ופועלים במשנה מרץ. ועצתנו הצנועה, אל אנשי החוק והסדר, כי למען ביטחון העם יכריחו את זורעי הטרור בבסיסהם - למען יידעו כי אין הם יכולים להרגיש בנוח בבתיהם ולחרוש ממש מזימות להפר סדרנו הציבורי.

ייעצנו כל שוטר יהודי באלה וקללה אל בתיהם של אותם מפגינים בלא רשות-ורשיון ויפצת גולגולותיהם וירצו קודקודי נשיהם וטפם - למען ת שקוט הארץ.

ועל כך אמר הפתגם: הטוב שבנ-חשים רצוץ את מוחו - ואם אינך יכול השפרץ עליו מים או לפחות גס מדמיע.

ממישנתו של מייסדו

אם בארזים נפלה שלהבת - „אז מה? יגידו אזובי הקיר. מ. זוארץ (בשריפה הגדולה בבניין „ציס“)

ברה צבעוניות בהן ניראו יהודים נג-ררים בזקנם אל קרונות הרכבת. „ארץ ישראל ארץ נפלאה“ אמרה ליה, „ארצם של היהודים הגאים הנלחמים על קיו-מם.“ היא הסתירה את עיניה במשקפי-שמש עשויות עור-צב, והזוג המלכותי של הקולנוע חזר דרך שדרות אומות-העולם אל מלונו. אנשי השירותים במקום כבר הכינו מחסומים לקראת הביקור הבא. מי אמר שיש משבר בענף התיירות?

שאלות

ותשובות

בענייני

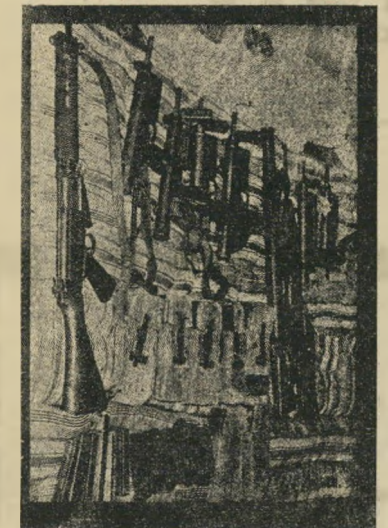
הלכה

הפעם יעסוק מדורנו בטיהור וקידוש נשק שלל והכשרתו לשמש כנשק מגן בצבא עם ישראל.

במדור הקודם הסברנו כי כל כלי נשק המצוי בידי חייל יהודי - קדוש הוא. הפעם נבאר כיצד לקדש כלי-נשק של בני עמים אחרים, אשר נפלו שלל ביד לוחמינו הגיבורים - דוגמת המאוור הגרמני, הקלצ'ניקוב הרוסי ואחרים - ולהפכם לנשק מגן ביד חיילינו היהודים.

ובכן, ראשית ייקח הקלצ'ניקוב או המאוור ויעטפהו במפית לבנה - מחשש שאותו נשק שפך דם יהודי בגולגולו הקור דם ואין לגעת בו ביד בגלל ספק טומא-אהי. עתה יחתוך אמתו הימנית ויזו את הדם על הקנה ועל הקת ויקרא ג' פע-מים קדוש קדוש קדוש. עתה ייקח את הרובה ויהרוג בו "ד אויבים גויים ועם כל כדור יקרא „גורו לכם מפני עם יש-ראל" ואת עורלתם ייתן על אוס-מצ' מודת הקנה לזראון עולם.

ומקץ שבעת ימים יקח את כלי הנשק המטוהר וישימהו על כר ויקצץ כשתי זרתות מקנהו הבולט וכניסהו בברית

כדי נשק פמוקים
מימין לשמאל: 2 תתי-מקלעים שהמחסנית שלהם לא נמוחה. נשק שלל שגוייר שלא כהלכה, 4 תתי-מקלעים שלא עלו לתורה ורובה אף.אנ. שפיטס הכוונת שלו פגום.

אברהם יצחק ויעקב. עתה יקרא לכלי בשם עברי כמו, משחית' או, מעוז' או „חלמיש" - והכלי קדוש וטהור כעולל בן יומו ונכון לעשות שפטים בשונאי ישראל.

משתם קידושי-הנשק ייבצע מן החלה ויקדש המחסנית בברכת, בורא פרי ה' תעשייה הצבאית.

אשר לפרטים צבאיים אחרים - דוגמת זבילי-בווקה או כוונת אופטית של טנק - נסביר ויין לקדשם בשבוע הבא. שבת שלום ושנה טובה.

הציבור מוזמן ל:

משפט פומבי

שייערך בבנייני האומה, בהגנת המישטרה

הנאשם: הבריטים

האשמה:

מדוע השאירו לנו את גאולה כהן?

עדי התיבה:

אלכסנדר סולז'ניצין
לב ניקוליבץ טולסטוי
ראול בטיסטה
גנראל מובוטו
אסא קדמוני (טל. 447612)
בוריס קארלוף

סניגור:

שופט:

קוונים:

עו"ד חיים קאזיס

הנדוורג

ארידור ואולמרט.

גור הדין יבועע בתלייה, ברחבת בנייני האומה בשש בערב בדיוק. אוטובוסים ייצאו מכל עיירות הפיתוח.

13 Tel. n. 13